

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมาบทบาทหน้าที่ของสตรีไทย ยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัดเป็นอย่างมากทั้งในแง่กฎหมาย และข้อเท็จจริง กล่าวคือ สตรีจะมีบทบาทหน้าที่อยู่เฉพาะในครัวเรือนเท่านั้น เช่น ทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน หุงหาอาหาร รับผิดชอบเลี้ยงดูบุตรหลาน มีหน้าที่ปรนนิบัติสามี บิดา มารดา และญาติพี่น้อง ตลอดทั้งดูแลความเรียบร้อยของบ้านเรือนและเย็บปักถักร้อยเหล่านี้เป็นต้น จึงทำให้สตรีไทยในอดีตมีบทบาทเป็นเพียงผู้ดูแลสวัสดิการในครอบครัว และเป็นผู้ตามบุรุษมาโดยตลอด จนมีคำเปรียบเปรยว่า "สตรีเป็นช้างเท้าหลัง" เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาในสตรีไทยในอดีตส่วนใหญ่ถือว่าเป็นผู้ด้อยการศึกษาเพราะไม่ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียนในชั้นที่สูง ๆ เหมือนปัจจุบันนี้ เนื่องจากผู้ใหญ่เกรงว่าเมื่อสตรีรู้หนังสือแล้วก็จะเขียนจดหมายติดต่อผู้ชาย ซึ่งจะส่งผลกระทบทำให้วิธีการเก่แก่ เช่น คลุมถุงชนบุตร ธิดา ของผู้ใหญ่ไม่ได้ผล แต่ก็ยังมีสตรีเป็นส่วนน้อยที่ได้มีโอกาสได้เรียนหนังสือได้แก่สตรีในชนชั้นสูงหรือสตรีในรั้วในวัง การเรียนหนังสือในสมัยนั้นก็เรียนในกลุ่มลูกผู้ดีมีสกุลสามารถควบคุมได้ ส่วนสตรีที่มีฐานะยากจนในชนบทก็จะเป็นผู้ด้อยโอกาสในการศึกษา (วิไลวัจส์ กฤษณะภูติ, 2540 : 3-5)

ต่อมาในช่วงหลังนโยบายเปิดประเทศ หลังสนธิสัญญาเบารริง พ.ศ. 2398 ระบบเศรษฐกิจไทยได้เปลี่ยนแปลงจากการผลิตเพื่อยังชีพ ก็ต้องผลิตเพื่อขาย และส่งไปขายยังต่างประเทศซึ่งจะต้องผลิตให้มีคุณภาพที่ดีทั้งปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ในช่วงนี้สถานภาพและบทบาทของสตรีไทยได้เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ จากเดิมที่สตรีจะต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนและผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น สตรีไทยก็จะเริ่มออกมามีบทบาทนอกบ้าน เช่น เรียนหนังสือ มาทำงานหารายได้และเป็นแรงงานสำคัญในการผลิต นอกจากนี้ในสมัยรัชกาลที่ 4

แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีนโยบายที่จะปรับปรุงเศรษฐกิจไทยและพัฒนาประเทศให้เจริญทัดเทียมกับประเทศทางตะวันตกที่มีความเจริญด้านอารยธรรม (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2524 : 3-16) สิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความศิวิไลซ์ และความเป็นอารยประเทศก็คือสถานภาพและบทบาทของสตรีในประเทศ เครื่องชี้วัดสถานภาพและบทบาทของสตรีก็คือการศึกษา ดังนั้น ในช่วงนี้สตรีชั้นสูง สตรีชั้นกลาง จึงมีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น แต่การมีส่วนร่วมในทางการเมืองก็ยังไม่มีความเห็นปรากฏเห็นมากนัก

สตรีไทยได้เริ่มเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวข้องกับสังคมภายนอกครอบครัวของตนเองมากยิ่งขึ้น นับตั้งแต่การได้รับโอกาสทางการศึกษาค้นคว้าความรู้มากกว่าในอดีต อันเนื่องมาจากแผนการขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับของรัฐบาลส่วนกลางออกไปสู่ชนบท การที่ผู้หญิงสามารถประกอบอาชีพ โดยใช้ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ได้ศึกษามาในการทำงานหลายสาขาอาชีพมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของบทบาทดังกล่าว ระหว่างกลุ่มผู้หญิงในเขตเมืองกับผู้หญิงชนบทอยู่บ้างก็ตาม แต่ก็นับว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลให้ทัศนคติและค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิงเปลี่ยนไป ในแง่ที่เกิดการยอมรับบทบาทและความสามารถของผู้หญิงให้เท่าเทียมกับผู้ชาย (ปนัดดา เผือกพันธุ์, 2531 : 1) นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้กฎหมายเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2476 ได้ให้หลักประกันที่รองรับสิทธิอันเท่าเทียมกันทางด้านกฎหมายของสตรีไทยเป็นครั้งแรกส่งผลกระทบต่อพัฒนาทางด้านการเมืองเป็นการเพิ่มบทบาทและสถานภาพทางการเมืองของสตรีไทยเป็นอย่างมาก สตรีไทยจึงเริ่มมีบทบาททั้งในการเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผลให้มีผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกที่เป็นสตรีมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารประเทศ และมีโอกาสดำรงตำแหน่งทางการเมืองในฐานะตำแหน่งรัฐมนตรีถึง 3 คน

เมื่อสตรีเริ่มมีการศึกษามากขึ้น ก็เริ่มที่จะมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางสังคมมากขึ้น สตรีเริ่มเรียนรู้สิทธิและหน้าที่ของตนเองที่มีต่อสังคม เริ่มมีความสนใจการเมืองการปกครองของประเทศ ความเชื่อเก่า ๆ ที่ว่าสตรีควรจะอยู่แต่ภายในบ้านนั้น ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว สังคมเริ่มให้การยอมรับแล้วว่าสตรีนั้นมีคุณภาพและมีบทบาทในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก

ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยมีประชากรชาย 30,202,000 คน และหญิง 30,238,000 คน จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ชายและผู้หญิงจะไม่มี ความแตกต่างกัน หากพิจารณาในเชิงปริมาณแล้วผู้หญิงและผู้ชายไทยมีจำนวนเท่าเทียมกัน แต่ถ้าพิจารณาในเชิงคุณภาพแล้วก็ยังมีเสียงเรียกร้องอยู่พอสมควรว่า ผู้หญิงไทยยังด้อยสิทธิและสถานภาพกว่าผู้ชาย (ปราโมทย์ ประสาทกุล, 2540 : 4)

เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรทั้งประเทศแล้ว จะเห็นว่าสตรีเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ มีจำนวนมากกว่าครึ่งของประชากรทั้งหมด การพัฒนาประเทศจะบังเกิดผลเต็มที่หากสตรีได้รับการพัฒนา และมีโอกาสได้พัฒนาตนเอง ให้สามารถพึ่งตนเองได้ ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และสุขภาพอนามัยอย่างมีคุณภาพ "การดำเนินงานพัฒนาสตรี" จำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ และร่วมกันดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อให้สตรีได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริงและต่อเนื่อง (กรมการพัฒนารัฐบาล, 2537 : 1) จากการที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ ปี พ.ศ. 2518 เป็นปีสตรีสากล (The United Nation International Woman's Year) และองค์การสหประชาชาติได้ให้ความช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในการพัฒนาสตรีโดยกำหนดเป็นปีสตรีสากล เช่น สภาพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งสหประชาชาติ (ECOSOC) ได้สนับสนุน โครงการฝึกอบรมสตรี ส่งเสริมวิทยาการพื้นบ้าน ศูนย์พัฒนาเด็กอนามัย และการบริการสังคมแห่งชาติ องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้สนับสนุนการดำเนินงานแบบผสมผสาน ข้อเสนอแนะประการสำคัญขององค์การสหประชาชาติ คือ การสนับสนุนให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ได้กำหนดแผนพัฒนาสตรีเข้าเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้สตรีได้มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาและสร้างความเสมอภาคในฐานะผู้มีบทบาทร่วมตัดสินใจ เช่นเดียวกับชาย (กรมการพัฒนารัฐบาล, 2529 : 1)

หลังจากที่กำหนดให้ปี 2518 เป็นปีสตรีสากล ทำให้เกิดความสนใจที่จะพัฒนาสถานภาพและบทบาทสตรีได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังมากกว่าที่เคยผ่านมาเมื่อ พ.ศ. 2518 ซึ่งได้กำหนดให้เป็นทศวรรษของสตรีนั้น ได้มีการประชุมระหว่างประเทศหลายครั้ง รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสถานภาพ บทบาทสตรีซึ่งได้จัดขึ้นภายในแต่ละ

ประเทศ ความพยายามดังกล่าวนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีให้ดีขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้สตรีมีโอกาสเท่าเทียมบุรุษในสังคมเดียวกันให้มากขึ้น ทั้งในทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทั้งนี้เพราะได้พิจารณาเห็นว่าสตรีจำนวนครึ่งหนึ่งของประชากรในแต่ละสังคม จะสามารถเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี หากสังคมให้การสนับสนุนและเปิดโอกาสด้านต่าง ๆ ให้แก่ประชากรกลุ่มนี้มากขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันนักพัฒนาจำนวนไม่น้อยมีความเห็นตรงกันว่า การพัฒนาในเรื่องใดก็ตามจะสำเร็จไม่ได้ หากแผนพัฒนาเหล่านั้นมิได้รวมเอาแผนการพัฒนาสตรีไว้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการพัฒนานั้น (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527 : 1)

ภายหลังจากการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สังคมไทยก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญ และพลังของสตรีที่มีต่อความสำเร็จในการพัฒนา แต่เมื่อใดที่มีการวินิจฉัยวิเคราะห์ถึงโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคมแล้ว ก็จะมีข้อสรุปว่า สตรียังอยู่ในฐานะเสียเปรียบ ทั้งด้านกฎหมาย โอกาสทางการศึกษา ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ค่าจ้างและอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งเป็นการปิดกั้นโอกาสการทำงานที่สำคัญ ๆ ทั้งที่มีศักยภาพเพียงพอ ดังนั้นการพัฒนาสตรีจึงเป็นมิติหนึ่งของการพัฒนาที่ปรากฏขึ้นในสังคมไทยอย่างต่อเนื่องตลอดมา ทั้งในองค์กรสตรีและหน่วยงานของรัฐให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้น

ในช่วงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากร “บุคคล” เพราะว่าคนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนา เพื่อให้ทุกคนได้รับการพัฒนาให้เต็มศักยภาพทั้งทางด้านภูมิปัญญา ความนึกคิดที่จะเป็นผู้นำในการพัฒนาประเทศ มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาคุณภาพและบทบาทสตรี รัฐบาลไทยได้ให้คำมั่นต่อองค์การสหประชาชาติว่า จะชานรับเอาแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรีที่เรียกว่า ปฏิญญาปักกิ่ง ที่องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมสตรีสากลขึ้น ณ นครปักกิ่ง เมื่อเดือนกันยายน 2538 มาผนวกไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ด้วย เน้นการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และบทบาทหน้าที่ของสตรีให้ดีขึ้น สตรีควรได้รับการส่งเสริม

ให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น มีสิทธิมีเสียงในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับบุรุษ และร่วมกับบุรุษในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง สิ่งแวดล้อม ศาสนา การศึกษาและสื่อมวลชน โดยนำหลักการพัฒนาแบบการบูรณาการ (Integrate) เข้ามาใช้

1.2 ความสำคัญของปัญหา

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีสตรีเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศก็ตาม แต่สตรียังถูกปิดกั้นไม่ให้ได้ใช้ศักยภาพ ความสามารถและการได้แสดงบทบาทเท่าที่ควร ส่งผลทำให้สตรีไม่มีคุณภาพ ขาดความเสมอภาคไม่เท่าเทียมบุรุษ ยิ่งเป็นสตรีในชนบทยิ่งมีความล้าหลังอยู่มาก ขาดโอกาสในการพัฒนาตนเอง ไม่มีโอกาสที่จะได้แสดงบทบาทศักยภาพ ความสามารถ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ออกมาให้สังคมได้รับรู้

ดังที่กล่าวแล้วว่า ถ้าจะให้ประชากรมีการพัฒนาอย่างเต็มที่แล้วจะต้องให้ประชากรสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาด้วย เปิดโอกาสให้สตรีได้แสดงบทบาทได้อย่างเต็มที่ พัฒนาคุณภาพ ให้การศึกษา ให้สตรีมีศักยภาพ ไม่ปิดกั้นสตรี จุดสำคัญอยู่ที่เราต้องยอมรับความจริงว่าสตรีได้มีโอกาสได้แสดงพลังดังกล่าวของตนเองออกมา ให้สังคมได้รับรู้และยอมรับได้ในที่สุด ดังที่ว่า “ชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน”

จากกระแสสังคมโลกในปัจจุบัน เป็นสังคมโลกแห่งข่าวสารข้อมูลการติดต่อสื่อสาร ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโลกไร้พรมแดนซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้หมด เป็นโลกของวัตถุนิยม สังคมก็พร้อมที่จะเปิดกว้างรับสิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นสาเหตุทำให้ประเทศต่าง ๆ เกิดการตื่นตัวเพื่อพัฒนาประชากรของประเทศให้สามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ให้สามารถรองรับบทบาทและกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน จากสถานการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสตรีทำให้สตรีต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพ มีบทบาทความเป็นผู้นำสตรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำสตรีระดับหมู่บ้าน ทั้งในอดีตและปัจจุบันซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาเรื่องหนึ่ง

ผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านจัดว่าเป็นองค์กรสตรีองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นองค์กรพื้นฐานของประเทศ หากผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านมีศักยภาพ มีคุณภาพ มีบทบาท และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาหมู่บ้านก็จะส่งผลดีให้ประเทศได้รับการพัฒนาไปด้วย เนื่องจากผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านมีคุณภาพ มีบทบาทเท่าเทียมกับบุรุษ มีความเสมอภาคและยุติธรรม มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศและท้องถิ่นต่อไป

ผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านของตำบลหาดคำ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เป็นผู้นำสตรีส่วนหนึ่งที่ควรได้รับการพัฒนาคุณภาพและบทบาทให้สูงขึ้น เพื่อให้สามารถเป็นแกนนำในด้านการพัฒนาสตรีของหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและบทบาทของผู้นำสตรีดังกล่าวให้มีคุณภาพและมีบทบาทต่องานพัฒนาชุมชนมากขึ้น ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษา จะสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาสตรีในท้องถิ่นอื่นให้ดีขึ้นต่อไป

1.3 สาเหตุของปัญหา

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานคลุกคลีกับผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านมาเป็นเวลานาน และจากการพูดคุยกับผู้นำท้องถิ่นระดับตำบล หมู่บ้าน เห็นว่าการที่ผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านยังไม่มีคุณภาพและบทบาทในการพัฒนาเท่าที่ควร มีสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. สาเหตุเกี่ยวกับตัวผู้นำสตรีเอง ได้แก่

- ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน
- ขาดประสบการณ์ในการทำงานด้านการพัฒนาชุมชน
- ขาดสภาวะความเป็นผู้นำ
- สตรีร่างกายและสุขภาพอนามัยส่วนตัวไม่เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่
- ทักษะคิดและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องต่อการเป็นผู้นำสตรี

2. สาเหตุเกี่ยวกับชุมชน ได้แก่

- ชุมชนไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของสตรี
- ชุมชนไม่ยอมรับบทบาทของผู้นำสตรี

- ชุมชนไม่ให้โอกาสแก่สตรีในการแสดงออกทั้งด้านความคิดและการกระทำ

3. สาเหตุเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ไม่ให้การฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้นำสตรีอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- หน่วยงานแต่ละหน่วยงานมอบหมายบทบาทผู้นำสตรีซ้ำซ้อนกันจนทำให้เกิดความสับสน

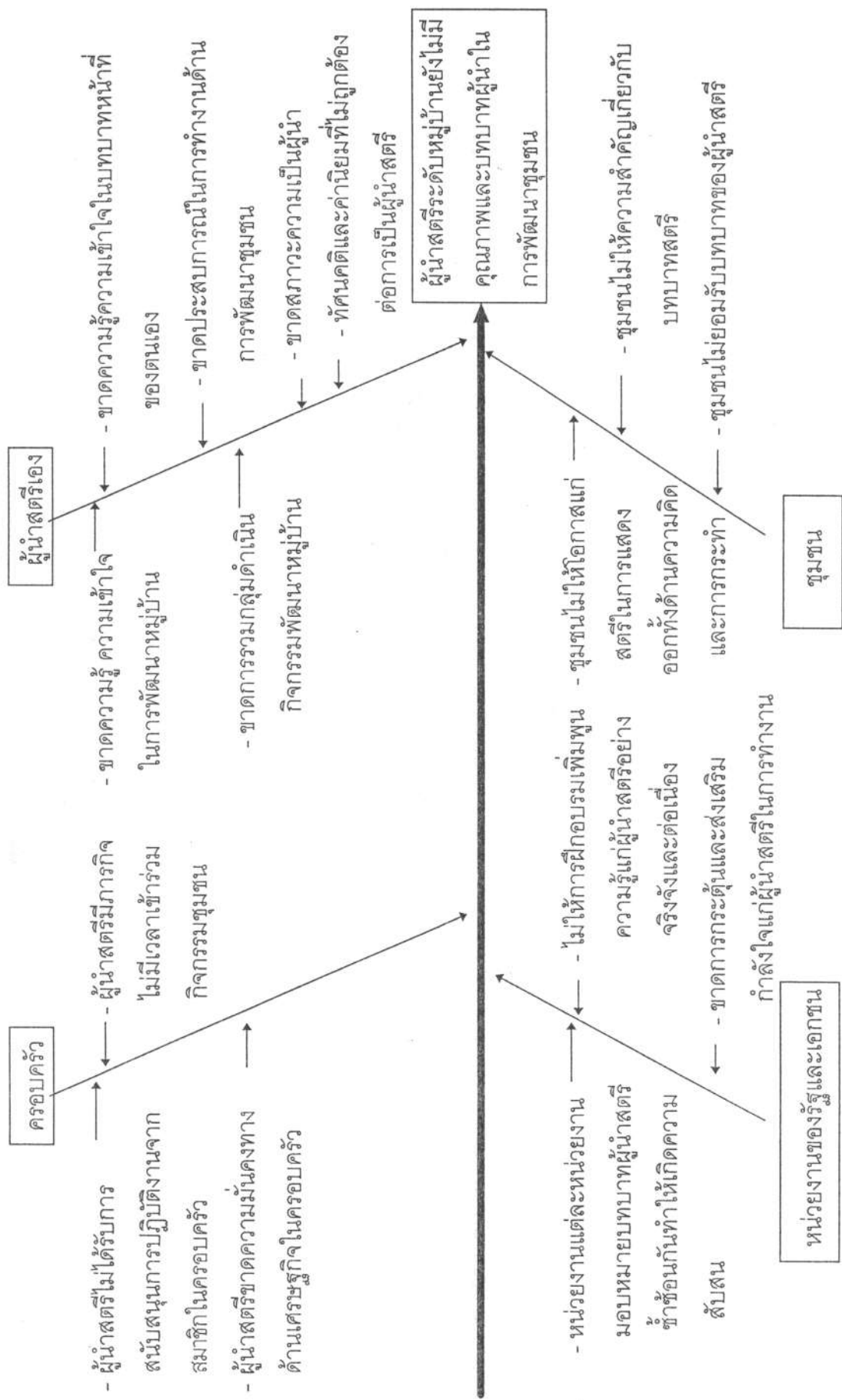
- ขาดการกระตุ้นและส่งเสริมกำลังใจแก่ผู้นำสตรี ในการทำงาน

4. สาเหตุเกี่ยวกับครอบครัวผู้นำสตรี ได้แก่

- ครอบครัวไม่สนับสนุนให้ผู้นำสตรีปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน
- ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความมั่นคง
- สตรีมีภารกิจในครอบครัวมากจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา

ชุมชน

สาเหตุของปัญหาดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

1.4 จุดมุ่งหมายที่ต้องการบรรลุ

มีรูปแบบแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและบทบาทผู้นำสตรี ระดับหมู่บ้านเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติต่อไป

1.5 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะที่แสดงถึงการเป็นผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านที่มีคุณภาพ
2. เพื่อศึกษาถึงบทบาทผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านในการพัฒนาชุมชน
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาคุณภาพ และบทบาทของผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านในการพัฒนาชุมชน

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาถึงคุณลักษณะของสตรีที่มีคุณภาพจะทำการศึกษาในพื้นที่อำเภอเมืองหนองคายทั้งหมด โดยศึกษาหาข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำองค์กรต่าง ๆ ในหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่จาก 6 กระทรวงหลัก โดยการสุ่มตัวอย่าง

2. การศึกษาถึงบทบาทของผู้นำสตรีระดับหมู่บ้าน และการหาแนวทางพัฒนาคุณภาพผู้นำสตรีระดับหมู่บ้าน จะดำเนินการศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลหาดคำ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 11 หมู่บ้าน (ศึกษาเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่นอกเขตเทศบาลเมืองหนองคาย)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะ ที่แสดงถึงการเป็นผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านที่มีคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้นำสตรีต่อไป

2. ทำให้ทราบถึง แนวทางการพัฒนาคุณภาพและบทบาทของผู้นำสตรีระดับหมู่บ้านเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างมีคุณภาพ ทำให้บทบาทสตรีเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

1.8. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ผู้นำสตรี หมายถึง สตรีที่ได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน (กพสม.) ในตำบลหาดคำ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

คุณภาพของผู้นำสตรี หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึง ความรู้ ความสามารถ ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และความสำนึกในหน้าที่ มีความเป็นผู้นำ เสียสละ และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

การพัฒนาคุณภาพสตรี หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้สตรีมีคุณภาพที่สูงขึ้น ตามคุณลักษณะกำหนดไว้ โดยใช้วิธีการที่จะได้ทำการศึกษา วิจัยในครั้งนี้

บทบาทของผู้นำสตรี หมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้นำสตรีได้แสดงออกในการทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เป็นหน้าที่ของผู้นำสตรี และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

การพัฒนามาตรฐานของผู้นำสตรี หมายถึง การดำเนินการให้ผู้นำสตรีได้แสดงบทบาทของตนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่